

NATUURPLAKBOEK NUMMER 305

Tekst en foto : JO-han Opsomer – 26 oktober 2013

1926 Eerste broedgeval in NL	Niet bedreigd, Vlaanderen minder talrijk	1960 1977 1985 1992 2000	80 koppels 11 000 koppels 23 000 koppels 50 000 koppels 72 000 koppels
1 legsel/jaar – 5 eieren	Broedtijd 24 tot 27 dagen	Kolonie, ook gemengd met zilvermeeuw	Grondbroed, ook platte daken
Lengte 52 cm	Spanwijdte 125 cm	Leeftijd 30 jaar	850 gram
Volwassen na 4 jaar, kleur evolueert	Eet alles, plant of dier, dood of levend	Gebonden aan kusten	Europa en Noord-Rusland
Trekvogel tot diep in Afrika	Bij ons standvogel	Voedseltrek tot 100 km van het nest	Kenmerk : gele poten, donkere rug

Als je dergelijke steekkaart bekijkt, dan heb je meteen een pak informatie, maar het geheel is zo saai als een telefoonboek. Er zijn mensen die in staat zijn om al deze informatie eigen te maken. Als ze daarbij ook nog de info van de gelijkende soorten voor ogen hebben, dan zijn het vogelkenners, ornithologen ten top, wandelende encyclopedieën.

Ik breng liever de bek over. Die 'giga' bek die in staat is om het pantser van een krab te splijten alsof het chips zijn. Die bek die vuilniszakken openscheurt, wormen pakt, een dode kat leegvreet, graantjes pikt, frietjes eet of die voorgevel die als wapen in de strijd geworpen wordt als een naburige moeder in de kolonie vervelend doet.

Ik heb het liever over de evolutie van de bek, van onbeduidend zwart tot mooi geel met een rode vlek op de onderkant.

Ik zie ze zo voor me, de jongen die pikken op dit lichtbaken. Ik zie de ouders als reactie al braken. De inhoud van de krop en de halve maag voorschotelen aan hun kleintjes. Half verteerd en dus makkelijker om op te nemen voor de kroost.

Wie kleine mantelmeeuwen in steekkaarten giet verliest de charmes.